№ 169. Czwartek 24. Lipca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesiecznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesiecznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 10. lipca r. b. rozkazać najłaskawiej, ażeby tajnemu radzcy hr. *Kajetanowi Lewickiemu* we Lwowie, który na wsparcie ubogiej, naukom poświęcającej się młodzieży galicyjskiej bez różnicy stanu utworzył fundacyę stypendyalną pod swojem imieniem, i na ten cel ofiarował sumę 17.000 złr. m. k. w obligacyach indemnizacyjnych, oznajmione zostało najwyższe uznanie Jego Ces. Mości.

— Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 13. lipca r. b. nadać najłaskawiej nadzorcy straży finansowej *Adolfowi Stefaniemu* w uznaniu dokonanego podczas pożaru w Monastersku w Galicyi z niebezpieczeństwem własnego życia ocalenia kilku ludzi — srebrny krzyż zasługi z koroną.

— Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 14. lipca r. b. dozwolić najłaskawiej w zasadzie dalszą budowę kolei żelaznych Cissy z Wielkiego Waradynu i Aradu przez Siedmiogród do granicy wołoskiej tak na Kronsztad jak i na Hermansztad, i upoważnił oraz ministra handlu handlu i rolnictwa, ażeby dla zabezpieczenia budowy tych kolei wszedł w układy ze zdolnymi przedsiębiercami.

Część nieurzędowa.

Lwów, 24. lipca. Rozpatrując się bliżej w położeniu i potrzebach rolnictwa naszego, trudno nie widzieć, że niedostatek i brak kapitału obrotowego jest jedną z głównych jego dolegliwości. Rolnictwo zaś, jak to już na innem miejscu wyraziliśmy, od chwili zniesienia pańszczyzny stało się przedsiębierstwem przemysłowem, i tak jak każde podobne przedsiębierstwo bez kapitału obrotowego obejść się nie może. Kapitałem zaś obrotowym nie tylko jest ten kapitał ruchomy, który rolnik w inwentarzu żywym lub nieżywym posiada, ale jest nadto ten zapas gotowizny, który mieć musi, chcąc gospodarstwo rolne w należytym utrzymać ruchu. Otóż tego zapasu gotowizny w przypływie i odpływie, w ciągłym ruchu będącego, mało kto u nas w dostatecznej posiada kwocie. Nie dostarczyła go i nie mogła dostarczyć indemnizacya za zniesienie pańszczyzny wypłacona, bo najprzód indemnizacyę tę mała tylko liczba zamożniejszych właścicieli do własnych rąk odebrała, po większej zaś części musiała ona być użytą na spłatę uprawnionych tabularnych wierzytelności. A nawet i tam, gdzie istotnie do własnych rąk właściciela wpłynęła, obróconą być musiała na pomnożenie roboczego inwentarza, pańszczyznę zastąpić mającego. W niedostatku i braku kapitału tego obrotowego rolnik trwonić musi owoce swej pracy, marnować swe ziemiopłody przedażą zboża na pniu, wełny na owcach, okowity w kartoflach. A w przedaży takiej traci on trzecią część, a czasem i połowę rzetelnej ich wartości, bo ten, co kupuje rzeczy, których jeszcze nie ma, nie tylko procent sobie obliczyć, ale nadto i ryzyko takiego kupna na względzie mieć musi. W kraju zaś jak Galicya w kapitały nader ubogim, mało kto zwraca swe kapitały ku podobnym handlowym obrotom, bo nie brakuje na sposobności użycia pieniędzy na drodze pewniejszej, chociaż szczuplejsze zyski obiecującej. Nie masz więc miedzy kupującymi tej konkurencyi, któraby przedającego od widocznej straty chroniła. Ztąd bez przesady twierdzić można, że sumy, które rolnictwo w ogóle trawi na takiem marnowaniu ziemiopłodów, daleko więcej wynoszą niż podatki, które opłacać musi.

Ale tu łatwiejszem podobno wskazanie złego niżeli obmyślenie nań środków zaradczych. Bo w liczbie instytucyj kredytowych obecnie egzystujących nie masz ani jednej, któraby wskazaną tu potrzebę rolnictwa miała na względzie. Są banki i filie bankowe dostarczające kapitałów kupcom i fabrykantom na drodze osobistego kredytu, nastręczające właścicielom papierów publicznych wszelkie ułatwienia w uzyskaniu na nie pożyczki; lecz nie masz dotąd żadnego zakładu, w którymby rolnik tak jak inny przemysłowiec również na drodze osobistego kredytu pożyczyć sobie mógł tę sumę, którą na przykład na żniwo i omłot zboża potrzebuje, a którąby łatwo zwrócić mógł z pieniędzy za toż zboże zebranych, nie będąc już zmuszony do zmarnowania go przymusową przedażą na pniu lub przed wymłóceniem. Jest więc w organizacyi kredytu luka, którą zastąpićby koniecznie potrzeba.

Lecz pytanie, na jakiej to drodze zastąpić tę lukę tak widoczną, nader jest trudnem do rozwiązania. Domy komisowe rolnicze, o których założeniu w pismach publicznych często mówiono, na nicby się tu nie przydały. Ich zadaniem byłoby raczej skoncentrowanie produkcyi handlu w jednej ręce, nie zaś dostarczenie rolnictwu obrotowego kapitału. Założenia zaś banków rolniczych w kraju i z kapitałów krajowych, chociaż takowe bardzoby były pożądane, spodziewać sie nie można, bo kapitałów po temu nie mamy, a tu idzie o zaspokojenie potrzeby gwałtownie nas cisnącej. Zresztą bank każdy tem głównie przyczynia się do pomnożenia bogactwa krajowego, że albo kapitał tanio nabyty jako pośrednik kredytu w obiegu utrzymuje, albo też sumę gotowizny w obiegu będącą, powieksza wydawaniem wprost znaków wartości, gotowiznę zastępujących. Tak jak pierwsze jest zadaniem i zajęciem bankierów prywatnych, tak drugie wyłącznym jest udziałem banków publicznych, pod nadzorem i kontrolą rządu zostających. I tak w Austryi bank narodowy na akcye założony, posiada wyłączny przywilej mnożenia kapitału swego na drodze emisyi znaków wartości, obieg dozwolony mających. Prawa ku temu zrzekło się nawet państwo. Bank więc narodowy austryacki stał sie najsilniejszą dźwignią kredytu w całej monarchii. Lecz bank ten zasila jedynie handel i przemysł fabryczny udzielanym mu kredytem; rolnictwo nie wyrobiło sobie dotąd do niego przystępu. Zdaje się, że przed zniesieniem pańszczyzny nie tyle w niem była widoczna potrzeba właściwego kapitału obrotowego, bo pańszczyzna po części go zastępywała. Potrzeby więc rolnictwa pod tym względem w banku narodowym nie mogły być uwzględnione. Od kilku lat bank wprawdzie wychodząc po za kres pierwiastkowych swych operacyj, wydaje listy zastawne, te jednak z natury swej na bezpieczeństwie rzeczowem oparte, nie mogą być skierowane ku zaspokojeniu potrzeby rolnictwa, tak wybitnie wykazanej.

Lecz rolnictwo mogłoby sobie wyrobić przystęp do kredytu osobistego w banku narodowym austryackim, bez naruszenia kardynalnych warunków bytu i statutów tej instytucyi. Bo tak jak bank w myśl swych statutów eskontuje dotąd weksle kupców i zwykłych przemysłowców, tak mógłby obok nich eskontować weksle rolników, w granicach i pod warunkami od straty go ochraniającemi. Bo czyliżby pomiędzy właścicielami ziemi nie znalazł cenzorów równie sumiennych i gorliwych jak obecne komitety z kupców i przemysłowców złożone? Wszakże towarzystwa rolnicze mogłyby zająć miejsce izb handlowych w proponowaniu osób, którymby ważne te posady powierzyć można. Tak więc przypuszczenie rolnictwa do kredytu bankowego nie sprzeciwiałoby sie ani interesowi ani statutom banku, byłoby raczej dopełnieniem właściwych operacyj bankowych. Nadto śmiało twierdzić można, że takowe rozgałęzienie czynności bankowych, interesom banku widoczniéby było odpowiednie. Bo po uregulowaniu stosunków banku do państwa, powiększy się znacznie kapitał jakim bank dysponować będzie. Bank albowiem, posiadając 110 milionów reńskich własnego kapitału, przynajmniej 300 milionów banknotów w obiegu utrzymać może. Że zaś z sumy tej 80 milionów dać ma skarbowi publicznemu jako stałą pożyczkę, przeto 220 milionów zachowa jako fundusz do właściwych obrotów. Weksle zaś handlowe i przemysłowe dotąd eskontowane (portfeil bankowy) dochodzą zaledwo do sumy 50 milionów reńskich, pożyczki na obligacye i papiery publiczne nie przenoszą cyfry 60 milionów. Zostanie więc bankowi suma przeszło stu milionowa, która właściwego użycia oczekiwać będzie. A czyliż suma ta mogłaby lepiej być użyta jak na zaspokojenie potrzeby rolnictwa tak silnie uczuć się dającej? Podobne użycie, odpowiadając właściwemu powołaniu banku, byłoby zarazem zgodne z wyraźnym jego interesem. Na tej drodze bank narodowy austryacki nie odstępując ani na jotę od statutów swoich, zostałby najpopularniejszą w monarchii instytucyą.

Spodziewać się można, że dyrekcya banku nie byłaby przeciwną skierowaniu w stronę tu wskazaną pewnej części kapitału, którym zarządza. Rzeczą zaś być powinno towarzystw rolniczych, jako przemysł rolniczy specyalnie reprezentujących, azeby myśl tu podaną bliżej zgłębiły i właściwe kroki przedsiębrały, gwoli praktycznemu jej przeprowadzeniu. Idzie tu o rzecz wielkiej wagi, wątpić zatem nie można, że i sejm krajowy udziału swego w niej nie odmówi. Co do nas, podając myśl ogólną i wskazując pobieżnie środki wykonania, szczęśliwi będziemy jeżeli poczciwa nasza praca zwróci na siebie uwagę publiczną i wywoła skutki ku dobru kraju wiodące.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 23. lipca. Wczoraj o godzinie 5. wieczór odbyło się zwyczajne posiedzenie tutejszej izby handlowo-przemysłowej pod przewodnictwem prezesa izby p. Józefa Breuera i w przytomności komisarza rządowego, radcy magistrat., p. Szamoty. Na porządku dziennym było kilka podań tutejszych przedsiębiorców o udzielenie certyfikatów do uczestnictwa przy licytacyi na dostawę rozmaitych artykułów dla c. k. artyleryi. Udzielono certyfikaty Ozyaszowi i Wolfowi Rosnerom, Salomonowi G. Weinrebowi i Leonowi Schechter. Ze względu na to, że przedsiębiorcy po największej części kilka dni przed licytacyą podania swoje o udzielenie certyfikatów kwalifikacyi do izby wnoszą, tak iż izba częstokroć dla braku czasu niejest w stanie zasięgnąć o podających należytej informacyi co do ich prawości i stosunków majątkowych, uchwalono na wniosek prezydującego zawiadomić wszystkich przedsiębiorców, którzy chcą

brać udział przy licytacyach względem dostawy potrzebnych artykułów dla c. k. wojskowego eraryum, ażeby przynajmniej trzy tygodnie przed terminem licytacyi wnosili swoje podania do izby, inaczej sami sobie przypiszą następstwo opóźnienia. — Na podanie kupca tutejszego Jana Nepomucena Giełczyńskiego o protokołowanie firmy handlu bławatnego i towarów modnych, uchwalono oświadczyć c. k. sądowi krajowemu, że izba do prośby kompetenta się przychyla.

Dom komisyjny i spedycyjny w Tulczy pod firmą „Flach et Fischer" uwiadamia izbę, że przy dokładnej znajomości stosunków handlowych zajmuje się tak handlem wywozowym jak i przywozowym, zwracając przytem uwagę na to, że dotychczas do Tulczy sprowadzają głównie towary z Konstantynopola a częściowo także z Belgii, zaś w bardzo małych ilościach z monarchii austryackiej. Wzywa przeto izbę, żeby zwróciła uwagę tutejszych producentów i kupców na odbyt, jakiego się w Tulczy jako znakomitym placu handlowym spodziewać mogą. Wylicza przy tej sposobności artykuły, które mogą mieć odbyt w tamtejszych stronach, i produkta surowe, które z tamtąd z korzyścią mogą być sprowadzane do Galicyi. Między artykułami mającemi odbyt w Tulczy wylicza: wszelkie gatunki towarów rękodzielniczych, mianowicie sukna, płótna, towary bawełniane, obuwie (męskie i damskie), suknie (męskie i damskie), futra, kapelusze, towary żelazne, porcelany, szkła i t. p. Ztamtąd zaś sprowadzać można wełnę, skóry i skórki wszelkiego rodzaju, róg bydlęcy, szmaty i inne produkta surowe. Izba uchwala podać to do wiadomości kupców i rękodzielników swego okręgu.

Magistrat Lwowski uwiadamia izbę, że podanie jej do c. k. Namiestnictwa z dnia 25go sierpnia 1861 z prośbą o instrukcyę względem dalszego utrzymania tutejszej szkoły rzemieślniczej przekazane zostało magistratowi z wezwaniem, ażeby kwotę 1100 zł. 88½ c. w. a. zaliczoną przez izbę na utrzymanie tej szkoły, ściągnął z majątku tutejszych cechów, ile że cechy, gremia i korporacye obowiązane są ponosić koszta utrzymania wspomnionej szkoły. Żąda przeto magistrat od izby szczegółowego rozkładu zaległej sumy 1100 zł. 88½ c. w. a. z poszczególnieniem, które korporacye, w jakich kwotach i za jaki czas w datkach obowiązkowych na rzecz szkoły rzemieślniczej zalegają. Wyjaśniając tę sprawę, sekretarz izby jako referent komisyi szkolnej robi uwagę, że izba w podaniu swojem do namiestnictwa nie miała na celu doraźnego egzekwowania kwoty na utrzymanie szkoły rzemieślnirzej zaliczonej, prosiła tylko, donosząc o tej zaliczce i wykazując trudność w jej ściągnieniu, ażeby wysokie namiestnictwo raczyło w tym względzie dać izbie instrukcye, jak sobie na dal ma postąpić, gdyż do ponoszenia kosztów utrzymania tej szkoły ani upoważnienia ani obowiązku nie ma. Ściągnienie doraźne zaliczonej dotychczas przez izbę kwoty z majątku cechów i korporacyi miasta Lwowa przyniosłoby wielki uszczerbek temu majątkowi, tem bardziej, że izba przez wzgląd na krytyczne położenie rzemiosł od kilku lat żadnej nie zrobiła repartycyi w celu pokrycia kosztów utrzymania szkoły, i tylko na dobrowolnych datkach niektórych cechów poprzestawała, pokrywając ze swojego budżetu niedobór szkoły. Izba przytem miała zawsze i ma tę nadzieję, że zaliczki przez nią wniesione, gdy organizacya korporacyi przemysłowych według zasad ustawy przyjdzie do skutku, bez wielkiego obciążenia stanu rzemieślniczego zwolna ściągnione zostaną. Referent wnosi przeto, ażeby odezwę magistratu przydzielono komisyi szkolnej z tem poleceniem, by na przyszłe posiedzenie wniosła preliminarz kosztów szkoły rzemieślniczej na rok 1863 i przedłożyła projekt repartycyi preliminowanych kosztów na cechy i korporacye miasta Lwowa. Przy repartycyi tej jednak ma być uwzględniona dotychczasowa zaliczka izby w ten sposób, ażeby część onej już w przyszłym roku ściągnioną być mogła, zaś zaległości pozostałe w następnych latach w tej samej drodze mają być uiszczane. Wniosek ten jednogłośnie został przyjęty.

W końcu odczytano odezwę komitetu c. k. towarzystwa gospodarskiego z uwiadomieniem o odbyć się mającej w pierwszych dniach czerwca 1863 r. wystawie rolniczo-przemysłowej w Przemyślu w połączeniu z losowaniem. Komitet wzywa izbę, ażeby fabrykantów narzędzi i maszyn rolniczych, tudzież innych rękodzielników w obrębie izby zamieszkałych zachęciła do przesłania wszelkich wyrobów z rolnictwem lub przemysłem styczność mających. Izba uchwala temu wezwaniu w jak najskuteczniejszy sposób w swoim czasie zadość uczynić.

Wiedeń, 22. lipca. (Nowiny dworu.) Jego c. k. Apost. Mość powrócił wczoraj przed południem z Possenhofen do Wiednia. *A. Z.* mylnie doniosła, że Arcyksiążę Rainer przybył do Lindau; znajduje się On w Wiedniu, i na dzisiejszego audyencye udzielał; tylko Arcyksiążęta Albrecht i Wilhelm są w drodze do Szwajcaryi. — Minister stanu Schmerling powrócił dziś z Ischl do Wiednia, a kanclerz nadworny hrabia Forgach opuścił Wiedeń na dni kilka. Jutro przybędzie tu fml. Crenneville, gubernator Siedmiogrodu.

(Dary J. M. Cesarza Ferdynanda. — Zaprowadzenie najwyższego sądu w Zagrabiu. — Wynagrodzenia za zbiegów rekrutacyjnych w Weneckiem.) Jego ces. M. Cesarz Ferdynand raczył na kościół w Tymowie obwodu krakowskiego, jako też pragskiemu stowarzyszeniu nauczycieli na przypadki choroby lub śmierci ofiarować po 300 zł.

— Jego ces. Wysokość Arcyksiążę Maxymilian przybył dnia 19. b. m. do Opawy.

— Z okazyi, że Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 9. kwietnia b. r. założenie najwyższego trybunału i połączonego z nim najwyższego sądu urbaryalnego dla królestw Dalmacyi, Kroacyi i Sławonii z siedzibą w Zagrabiu pod tytułem: Kraljevski stol sad morice za kraljevinu Dalmaciju, Hrvatsku i Slavoniju, i pod prezydencyą bana zatwierdzić, i pismem z 19. lipca b. r. municypium Zagrabskiemu rozkazać raczył, aby ten najwyższy trybunał jako taki uznało i temuż przynależne posłuszeństwo okazywało: Rada gminna Zagrabska ośmieliła się przedłożyć Jego c. k. Apostolskiej Mości adres z wynurzeniem szczerej wdzięczności za ten nowy dowód ojcowskiej troskliwości.

— W kwestyi należytości, które gminy lombardo-weneckie jako wynagrodzenie za zbiegów rekrutacyjnych uiścić mają, *Gazeta di Venezia* pisze:

Zważywszy, że chociażby nawet zbiegowie wszyscy podczas rekrutacyi obecni byli, i tak znaleźliby się pomiędzy nimi niezdolni, za których należałoby złożyć wynagrodzenie, można liczbę zdolnych w stosunku do zbiegów przyjąć taką, jak była w latach 1857, 1858 i 1859. Kwoty, które jeszcze uiścić pozostaje, mają być złożone przed końcem października b. r. Namiestnictwo zostało upoważnione w wypadkach zasługujących na uwzględnienie dozwolić na spłaty ratami i moratorya. Ostatni termin w kwietniu 1863.

(Posiedzenia izby deputowanych z 21. lipca.)

Zagaił posiedzenie prezydent Dr. Hein o godzinie 10½ zrana. Na ławie ministrów zasiedli pp. Schmerling, Plener i Mecsery.

Po sprawdzeniu protokołu poprzedniego posiedzenia odczytany został reskrypt ministerstwa finansów względem niektórych zmian w preliminarzu dochodów celnych na rok administracyjny 1862.

Prezydent oświadcza, że odeszle ten reskrypt do wydziału finansowego i oznajmia oraz, że wydział do obradowania nad budżetem na r. 1863 już się ukonstytuował i obrał prezydentem swoim pana Hasnera a sekretarzem Dr. Grünwalda.

Do komisyi mieszanej dla porozumienia się z izbą panów co do ustawy prasowej i noweli karnej obrani zostali, z wydziału prasowego Drowie. Herbst, Demel i Mühlfeld, a z wydziału dla noweli karnej Dr. Waser, Dr. Lapenna i Grocholski.

Sprawozdanie względem *subwencyi i gwarancyi procentów* jako też względem *administracyi poczt i telegrafów* zostały po raz trzeci odczytane i ostatecznie uchwalone.

Z porządku dziennego przypadły dalej obrady nad sprawozdaniem wydziału finansowego względem *długów państwa*, które odczytał sprawozdawca deputowany *Winterstein*.

Do debaty jeneralnej nie zgłosił się żaden mowca.

W ciągu debaty specyalnej przyjęte zostały wnioski wydziału, ażeby przyzwolić 112.666.400 zł. w okrągłej sumie na spłatę procentów, wygrane losy loteryjne, wynagrodzenia laudemialne, indemnizacye rent Dazego, wypłaty obcym rządom i na dług lombardo-weneckiego królestwa.

Jego Excellencya *minister finansów* udzielał niektórych wyjaśnień co do niewybranych jeszcze procentów i ich przedawnienia, jakoteż co do likwidacyi wpłat subskrypcyjnych na pożyczkę narodową.

Wniosek wydziału, ażeby pomnożenie bieżącego i ufundowanego długu mogło nastąpić tylko za poprzedniem przyzwoleniem rady państwa, a w czasie jej odroczenia podług postanowień §. 13. ustawy lutowej, został również pryjęty.

Również przyjęła izba wszystkie życzenia wydziału odnoszące się do zaprowadzenia na przyszłość lepszego przeglądu w budżetach państwa, do wydatków na procenta i wypłaty długów państwa, do chronologicznego zestawienia długów należących do jednej kategoryi, do zlikwidowania wpłat subskrypcyjnych na pożyczkę narodową i kilku innych.

Następnie odczytał *Winterstein* sprawozdanie względem *amortyzacyi* długów. Wniosek wydziału względem przyzwolenia na tę rubrykę okrągłej sumy 18.005.700 zł., jak również wszystkie załączone do tego życzenia przyjęła izba bez debaty.

Dalej przypadło sprawozdanie względem *powszechnego podatku konsumcyjnego*, i izba wotowała również wszystkie wnioski wydziału, odrzucając poprawkę Wieningera co do podatku słodowego.

W końcu zostały jeszcze przyjęte rządowe projekta do ustaw względem *zniesienia ceł przywozowych i wywozowych*, jako też *dalmatyńskiego cła przechodowego* z tym warunkiem, ażeby ustawy weszły w życie z dniem 1. września r. b.

Posiedzenie skończyło się o godzinie 2½ w południe.

Anglia.

(Posiedzenia parlamentu.)

Londyn, 19. lipca. Dwa ostatnie posiedzenia angielskiej izby *niższej* z 16. i 17. b. m. nie nastręczyły nic ciekawego, gdyż poświęcone były prawie wyłącznie sprawom miejscowym.

Całe posiedzenie z 16. zajęły rozprawy nad bilem względem powstrzymania kradzieży leśnych, który przy drugiem odczytaniu przyjęty został 149 głosami przeciw 94; a na posiedzeniu 17go wniósł minister dla Indyi Sir *C. Wood* kilka formalnych rezolucyj w sprawie finansowej administracyi Indyi, które jednak nieprzyszły nawet pod głosowanie dla braku przepisanej liczby członków. Na tem samem posiedzeniu była także mowa o napadzie rozbójniczym na członka parlamentu, pana Pilkingtona, i Sir *Georg Grey* zapewniał, że władze bezpieczeństwa otrzymały już rozkaz, użyć jak

najsurowszych środków ostrożności dla zapobieżenia podobnym wypadkom, i że prawdopodobnie zostanie wyśledzonym sprawca tego zamachu.

Francya.

Paryż, 19. lipca. (Wyroki na spiskowych. — Wiadomości bieżące. — Doniesienia z Hawany. — Posiłki do Meksyku.) Sąd policyi poprawczej wydał dnia 17go lipca wyrok w sprawie Miota, Greppo i 52 innych obżałowanych, oskarżonych o tajne spiskowanie. Greppo i 15 innych, uznani zostali za niewinnych; Miot i 4 innych skazani zostali na trzechletnie więzienie i 400 franków kary, tudzież pozbawienie praw obywatelskich na lat 5 za naczelnictwo w tajnych towarzystwach; trzech obwinionych na dwa lata więzienia i 100 franków kary, a reszta na kilkomiesięczny areszt. Tak skończył się w pierwszej instancyi proces, który 14 publicznych posiedzeń sądowych zapełnił.

Według listów z Hawany z d. 16. czerwca Orizaba nie była dotąd przez Meksykanów atakowana. Jenerał Lorencez zrobił wielki rekoncesans naprzód d 14. czerwca; główna kwatera meksykańska znajdowała się w Canada, a oddział jazdy stał na straży przy ujściu gór Cymbryjskich.

Constitutionel z d. 18. lipca donosi: iż drogą żelazną posłano kilka oddziałów żandarmeryi i gwardyi, które do Meksyku udać się mają. Okręty do Meksyku przeznaczono biorą żywności na cztery miesiące dla swej osady, a na dwa miesiące dla pasażerów.

Telegram z Paryża d. 21. lipca. Dzisiejsza *Patrie* zapewnia, że w sprawie serbskiej Francya idzie ręka w rękę z Rosyą. *La Presse* donosi, że korpus ekspedycyjny meksykański składać się będzie z 30,000 ludzi różnej broni.

Włochy.

Według telegramu z *Turynu* z dnia 21, lipca jenerał de Sonnaz mianowany został posłem do Petersburga.

Niemcy.

Monachów, 17. lipca. (Nowiny dworu bawarskiego. — Przyjęcie posła włoskiego i poselstwa japońskiego w Berlinie.) Jej ces. Wysokość Arcyksiężna Hildegarda przybyła dn. 14. lipca do Monachium i udała się do Possenhofen w odwiedziny do N. Cesarza i Cesarzowej austryackiej i Królowy neapolitańskiej. Z Possenhofen Arcyksiężna udała się do Palatynatu, dla odwiedzin ojca swego, króla Ludwika bawarskiego. Król Ludwik podarował powtórnie 10.000 reńskich na restauracyę tumu kolońskiego.

Berlin, 21. lipca. Dnia dzisiejszego odbyło się w Berlinie uroczyste przyjęcie poselstwa japońskiego w białej sali zamku królewskiego. Król zasiadłszy na tronie, przyjmował posłów, którzy się w półkole ustawili. Naczelnik poselstwa książę Simodske (tak go pruska powszechna gazeta nazywa) odczytał mowę wyrażając w niej, iż po zawarciu traktatu Cesarz japoński (Taikun) polecił mu oddać Królowi list własnoręczny z życzeniem, ażeby traktat zawarty korzystny był dla obu państw. Mowę tę zaraz przetłumaczono a Król odczytał odpowiedź z wyrażeniem życzliwości dla Cesarza japońskiego. Po skończonej audyencyi poselstwo udało się do pałacu królewskiego, gdzie miało zaszczyt przedstawić się Królowy. Pomiędzy osobami zebranemi w białej sali znajdowali się nadburmistrz berliński, rektor i kilku dziekanów uniwersytetu, prezes i wiceprezes izby deputowanych i kilku duchownych ewangelickich.

Depesza telegraficzna z Berlina z dnia 21. lipca donosi, iż Król Jmć pruski przyjmował w tym dniu hrabiego de Launay w prywatnej audyencyi jako posła Króla włoskiego. Hrabia de Launay złożył na tem posłuchaniu listy swe wierzytelne.

Dania.

(Stany holsztyńskie nie będą zwołane.) Dzienniki niemieckie donosiły, że rząd duński postanowił po długich naradach zwołać stany holsztyńskie, i podawały już nawet dzień, na który zwołanie to miało być naznaczone. Wieści tej jednakże zaprzecza teraz prezydent gabinetu duńskiego oświadczeniem, że rząd duński nie powziął dotąd jeszcze żadnej uchwały w tym względzie, a tem samem też nie mógł naznaczyć terminu do zwołania tych stanów.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 21. lipca. (Mianowanie. — Koncesye dla Izraelitów.) *Dzien. pow.* ogłasza, co następuje: Do p. o. namiestnictwa naszego w królewstwie polskiem. Na przedstawienie wasze mianujemy radcę stanu Korzeniowskiego, członka rady wychowania publicznego i wizytatora zakładów naukowych w królestwie polskiem — dyrektorem wydziału oświecenia w komisyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego z posunięciem go na zasadzie art. 102 ustawy o służbie cywilnej do rangi rzeczywistego radcy stanu.

(podpisano) *„Alexander.“*
przez cesarza i króla.

Minister sekretarz stanu, (podpis.) J. Tymowski.
W Carskim Siele, dnia 5. (17.) czerwca 1862 r.

Magistrat miasta stołecznego Warszawy w rozwinięciu ukazu najwyższego z dnia 24. maja (5. czerwca) r. b. objawionego magistratowi przez reskrypt komisyi rządowej spraw wewnętrznych z d. 1. (13.) lipca r. b. Nr. 20,382/13,284 uchylającego wypływające z dotychczasowych urządzeń ograniczenia i zakazy co do możności zamieszkiwania starozakonnych w miastach lub niektórych ich częściach, tudzież nabywania tam na własność pod jakimkolwiek bądź prawnym tytułem domów i wszelkich innych nieruchomości, — podaje do powszechnej wiadomości:

Że odtąd mogą starozakonni przy wszystkich ulicach miasta Warszawy zamieszkiwać i nabywać nieruchomości przy zastosowaniu się tylko do ogólnie obowiązujących pod temi względami urządzeń, nie ulegając żadnym wyłączonym ograniczeniom, co stosuje się także i do tych starozakonnych, którzy pozwolenia pod temi względami otrzymali poprzednio z pewnemi zastrzeżeniami, te bowiem w obec najwyższego ukazu znaczenie utraciły.

Zatem tacy starozakonni nie będą już znaglani do dopełnienia rzeczonych warunków, pod wpływem poprzednich przepisów na nich włożonych, o ile takowym zadość nie uczynili, i odtąd starozakonni z prowincyi pochodzący, mogą się przesiedlać do Warszawy za dopełnieniem tych formalności, jakie są wymagane przy przesiedlaniu się do tego miasta mieszkańców wszelkich innych wyznań. — P. o. prezydenta Wojda. — Naczelnik kancelaryi Luceński.

Kronika.

(Biblioteka c k. wszechnicy we Lwowie) pomnożoną została czasy ostatniemi oryginalnemi dokumentami, przez c. k. prokuraturę Lwowską. W najciekawsze zatem oryginalia, tak pod względem dawności daty, jako też różnych epok historyi pomnożony dział dokumentów c. k. biblioteki na wszechnicy, służyć będzie za nowe źródło badań historycznych.

(Kościół św. Wojciecha w Krakowie.) Za upoważnieniem rządu i konsystorza biskupiego, zawiązanym został komitet do zbierania składek i zajęcia się budową świątyni z następujących osób:

WW. im. ks. Złowodzki, im. ks. Baniakowski, adm. tego kościoła, im. ks. Dunajewski, Piotr Bartynowski, c. k radca dworu, Ludwik Hölzel, Józef Bartl, Steczkowski prof. uniw. Jagiel., Bernowski radca magistratu, Antoni Wojczyński, Edward Rembowski, Walery Wielogłowski, J. K. Kaczmarski, Żebrowski architekt, Barański budowniczy miejski.

Wielmożny Antoni Wojczyński jednomyślnie uproszonym został do zarządzenia fabryką, a W. Ludwik Hölcel podjął się być depozytaryuszem składek. Ludzie wiary wszelkich narodów zaproszeni są do czynnego udziału w tem pobożnem przedsięwzięciu.

Do przyjmowania darów we Lwowie uproszonym jest W. Tadeusz Uzięblo, kupiec.

(Koleje żelazne na Wołoszczyźnie.) Książę Bibesko Bessarab Brankovano miał z kilkoma bankierami londyńskiemi, frankfurckimi i wiedeńskimi zawrzeć umowę, że jak tylko otrzyma koncesyę na zaprojektowaną sieć kolei żelaznych, utworzy towarzystwo akcyonaryuszów. Książę zastrzegł sobie, że trzecia część kapitału akcyi będzie ulokowana w kraju.

(Kolej mołdawsko-wołoska.) Książę Leon Sapieha otrzymał od rządu księcia Cousy — jak donosi „Centr. Aus. f. H. u. G.“ — koncesyę na budowę kolei mołdawsko-wołoskiej, mającej połączyć się z Galicyjską koleją Karola Ludwika. Chodzi teraz tylko o to, aby kolej ze Lwowa do Czerniowiec jak najprędzej wybudowaną być mogła, inaczej bowiem trudno byłoby nadać kolei mołdawsko-wołoskiej odpowiedni kierunek. Potrzebne do tego układy już rozpoczęte.

Co do kolei ze Lwowa do Brodów mówią, że oprócz włoskiego także angielskie w Odessie przebywające towarzystwo chce objąć budowę tej przestrzeni od towarzystwa zawiązanego w Brodach.

Ostatnie wiadomości.

Dzisiejsza poczta nie przyniosła żadnych telegramów, a i w ostatnich dziennikach nie wiele znachodzimy nowego. Najważniejszą byłaby jeszcze depesza Omera Baszy przesłana ambasadzie tureckiej w Wiedniu ze *Skodry* pod dniem 20go b. m. Donosi w niej Serdar, że dnia 19go b. m. wyparli Turcy Montenegrynów ze znaczną stratą ze wsi Sajraco i z warownych pozycyj na pobliskich górach. Turcy ścigali uciekających prawie na milę gościńcem ku Cetinje. Z tej depeszy pokazuje się, że Turcy nie są jeszcze tak blisko stolicy Montenegru, jak to głosiły dawniejsze doniesienia, nie mówiąc już o korespondencyi z Konstantynopola w *Wandererze*, podług której obiegała 17go b. m. w Stambule pogłoska, jakoby stolica Montenegru została zdobyta, książę Mikołaj ratował się ucieczką, a cała armia czernogórska poszła w rozsypkę.

Podług ostatnich wiadomości z **Belgradu** ma objawiać się znowu w Serbii bardzo wojenne usposobienie, któremu odpowiadają także najnowsze rozporządzenia rządu. Tak między innemi miano zarządzić nowy pobór narodowej milicyi dla skoncentrowania jej w pięciu głównych miejscach, wysłano serbskie wojska i działa na granicę bulgarską i bośniacką a nadto oczekują Serbowie z zagranicy znacznych trasportów broni i mają zamiar utworzyć z wychodźców legię cudzoziemską.

Dzisiejsze wiadomości z **Włoch** ograniczają się po największej części tylko na opisaniu podróży Garibaldego w Sycylii, dokąd ze wszech stron mają ściągać się ochotnicy włoscy, i na doniesieniach o wojnie domowej w Neapolitańskiem. Banda Cilento, o której głoszono, że została rozbita, zebrała się na nowo w górach. W Kalabryi nie ustają zaburzenia, a w Salermitańskiem, jak utrzymuje *Osservatore Napoletano*, ma być nawet kilka miejsc w ręku bandytów.

Z **Petersburga** piszą do *Voss. Ztg.* z dnia 16. lipca, że baron Budberg powraca do Petersburga i ma w miejsce księcia Alexandra Gorczakowa objąć ministeryum spraw zagranicznych.

Nakoniec przyniosła jeszcze *Poczta zamorska* wiadomości z **Kalkutty** z 22. i z **Bombaju** z 25. czerwca. Pogłoski o bliskiem powstaniu w Audzie były bezzasadne. Rząd postanowił nie mieszać się w spór afgański. Z Kandaharu donoszą pod dniem 2. czerwca, że wojska perskie wkroczyły do Heratu i że część ich wyruszyła do Furrah.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 23. lipca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: mec pszenicy (81 ℔) 4zł. 39c.; żyta 76 ℔) 2zł. 53c.; jęczmienia (66 ℔) 2zł. 37c.; owsa (46 ℔) 1zł. 81c.; kartofli 90c.; — cetnar siana 1zł. 8c.; okłotów 66c.; — sąg drzewa bukowego 11zł. 75c., sosnowego 9zł. 65c. w. a. — Ceny drobiazgowej sprzedaży bez odmiany. — Dnia 21go b. m. nie było dowozu i targu.

Tarnów. Ceny przeciętne zboża i innych artykułów w pierwszej połowie lipca 1862 na targach w Brzostku, Dąbrowie, Frysztaku, Jaśle, Pilznie i Tarnowie.

	Miejsce targu:											
	Brzostek		Dąbrowa		Frysztak		Jasło		Pilzno		Tarnów	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	50	4	90	4	60	5	23	5	25	4	68
„ żyta . . .	2	50	2	80	2	40	2	43	2	75	2	76
„ jęczmienia .	2	.	1	75	1	60	1	90	1	60	1	86
„ owsa . . .	1	35	1	25	1	.	1	10	1	40	1	21
„ hreczki . .	2	20	1	40	2	20	2	20	2	.	1	85
„ kukurudzy .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	3	50
„ kartofli . .	.	80	.	70	1	.	1	10	.	80	1	21
Cetnar siana . . .	1	.	1	20	1	.	.	90	1	.	1	37
„ wełny	140	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	38	.	.	.	19	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	37	.	.	4	80	6	50	6	.	9	50
„ „ miękkiego	4	.	6	50	3	20	4	.	4	.	7	25
Funt mięsa wołowego	.	14		13	.	13	.	14	.	15	.	18
Mas okowity . . .	.	95	.	60	.	70	.	80	.	.	1	26

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. lipca.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Stadnicki Zygm., kanonik z Hussakowa. — Hr. Potocki Maur., z Warszawy. — Hr. Gołuchowski Stan., z Śniatyna.

Hotel europejski: Skrzyszewski Michał, z Bełzca. — Mansfeld-Tarnowski, z Warszawy. — Krukowiecki Felix, z Budzanowa. — Romański Jan, z Antonina.

Zajazd Krynickiego: Trylowski Antoni, c. k. porucznik, z Brzeżan.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. lipca.

PP. Zezulka Jan, adwokat krajowy, do Przemyśla. — Stepkowski Wik., do Krakowa. — Hr. Borkowski Alex., do Krzywczyc. — Bukar Wic., na Podole. — Hr. Poletyło Wit., do Kublina. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Komar Miecz., na Podole. — Młodecki Kaz., do Brodów.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. lipca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	‴					
6. god. zrana	327.38	+ 11 9	80 5	zachodni	sł.	pochmurn.
2. god. po poł.	327.74	+ 15.2	55 2	„	„	„
10. god. wiecz.	328.01	+ 11 8	72 7	„	„	pogoda

W nocy deszcz 0.‴67.

TEATR.

Dziś w teatrze niemieckim: **„Adrienne Lecouvreur“**, dramat w 5 aktach; pierwszy występ gościnny pani *Hauptman-Verring*, artystki teatru nadwornego w Koburgu.

Kurs lwowski.

Dnia 23. lipca.

		gotówka		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski .	wal. austr.	5	95	6	1
Dukat cesarski . .	„ „	5	97	6	3
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	28	10	39
Rubel srebrny rosyjski .	„ „	1	95	1	97
Talar pruski	„ „	1	86	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka . .	„ „	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	13	79	73
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	13	83	73
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	–	71	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	88	82	83
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	225	17	227	—

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wekslí.

Dnia 23. lipca

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82.35. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 85; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 792 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 214 10; niższo-austr. towarzystwa eskontowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 126 30 Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.01, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 124.—.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. lipca.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	65.90	66 10
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.20	82 30
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82.30	82.40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	70.80	70 90
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71.—	71.20
dtto. „ 4½% . . .	62 30	62 50
dtto. „ 4% . . .	55.—	55 50
dtto. „ 3% . . .	41 —	41 50
dtto. „ 2½% . . .	35 50	36.50
dtto. „ 1% . . .	14 10	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	125.50	126.—
„ 1854	90 50	90.75
„ 1860	91 15	91 25
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł . .	93 —	93.10
Renty Como po 42 lir. aus.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67 50	68.—
„ 4½%	61 50	62.—
„ 4%	54 50	55 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	—.—	48.—
„ 2½%	46 —	48.—
„ 2¼%	42.—	42.50
„ 2%	37 50	38. —
„ 1¾%	32 50	33.—
dtto. z procent za granicą . „ 5%	67.—	68.—
„ 4½%	61 50	62.—
„ 4%	54 50	55.—

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi . .	86.50	87.—
Wyż. Aust. i Salb.	86 50	87.—
Czech	86.50	87 50
Morawii	90 50	91.—
Szląska	88.50	89 —
Styryi	87.—	87.50
Tyrolu	95.—	96.—
Kar., Krainy. i Wyb.	86.50	88.50
Węgier	72 25	72 50

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Banatu Tem. . .	70.75	71.25
Kroacyi i Sławonii	72.50	73.—
Galicyi	70.80	71.20
Siedmiogr. i Bukow	70 25	70 75
Lom. wen. poż. z r. 1856	96 —	97.—
Dług Tyrolu po 5%	67. —	68.—
„ 4%	54 50	55.—
Dług Salcburga „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	40.50	41.—
„ 2½%	35.—	36.—
Dług Krainy „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł. . .	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł. . .	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł. . .	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł. .	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	798.—	800 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	214.—	214 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	642 —	645 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1962. —	1964.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	247 50	248.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	158 —	158 50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	123 —	123 50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłata 180 zł. (90%)	281 —	282.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	226 —	226.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	—.—	98.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	—.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	175. —	178.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Kofl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a. .	154.—	156.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	422.—	424.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	229.—	230.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	396.—	398.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	390.—	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	225.—	230.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104.—	104 25
10 „ 5%	101 —	101 50
przeznacz. do los. po 5%	90.—	90 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5% .	85.75	86.—
Gal. Tow. kred. po 4% . .	79.—	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 50	97.—
detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a.	100 50	101.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	137.—	137 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	131.75	132 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	93 50	93 75
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	83.—	83 50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	96.—
Lloyda za 100 zł. . . .	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	130 60	130.80
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	95. —	95 50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	121. —	122 —
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.75	37 25
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95 50	95 —
Salma „ 40 „ „	37.—	37 50
Palffego „ 40 „ „	38 —	38.50
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 25	38 75
Windischgrätza 20 zł. „	22.50	23.—
Waldsteina 20 „ „	22. —	22 25
Keglevicha 10 „ „	15.—	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	107.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	106.30	106.50
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	106 40	106 50
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	94 10	94 20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt. . .	126 40	126.50
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	49 75	49 75
Marsylia za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	50.10	50.10
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	6.01	6.03
dtto. pełnej wagi . .	6.01	6.02
Korona	17.30	17.35
20frankówka	10.10	10.12
Rosyjski impery. . . .	10.35	10.38
Talar związkowy . . .	1.86	1.87
Srebro	124.—	124.50

Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.